

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és nyomdájában
 és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A községi jegyzők emlékirata.

III.

Második mozzanata az emlékiratnak, a melyre nézve nézetünket elmondani óhajtjuk: a községi jegyzők értelmi minősítése.

Erre vonatkozólag igen helyesen mondja az emlékirat, hogy a községi közigazgatás jószágának elsőrendű kelte az, hogy a községjegyzői pályára csak képzett és a szükséges közigazgatási alapismeretekkel bíró egyén léphessen.

A tisztviselők minősítéséről szóló törvény (1883. I. t. c. 6. §.) a községi jegyzőkre nézve az 1871. XVIII. t. c. 74. és 75. §-ában előírt vizsga letételét követeli. E vizsga tárgyait a belügyminiszter rendeleti uton állapítja meg s a vizsgára csak az bocsítható, ki legalább is 6 gimnáziumi vagy reáliskolai osztályt sikerrel végzett és hitelesen igazolja, hogy tanulmányai bevégezésével legalább 1 évig valamely közigazgatási hatóságnál, mint segédjegyző működött.

Ilyfokú értelmi képesség a multhoz képest nagy haladást képez, bár a törvény tárgyalása előtt a községjegyzői kar egyeteme a gimnázium vagy ezzel egyenrangú középiskola teljes bevezetését kérte, a törvényhozás azonban az előtanulmányokat 6 osztályban állapította meg.

Most a jegyzők emlékirata a középiskola teljes elvégzésén kívül, még a jogakadémiákon felállítandó kétéves jegyzői tanfolyam befejezését s ezenfelül a községjegyzői szigorlat letételét óhajta, a törvényszerű gyakorlatot pedig 2 évben kívánja megállapítani.

Mindenestre elismerésre méltó jelenség, hogy maguk a községi jegyzők óhajtják a magyar jegyzői kar magasabb értelmi minősítését. Országos érdeke az, hogy azok, kik községeink közigazgatásának munkáját végzik, értelmileg magasabb színvonalon álljanak.

Az emlékirat kifejti a jegyzői tanfolyam szervezetét, részletesen felsorolja az előadandó tantárgyakat és a leteendő vizsgálatokat. A tervezett tanfolyamnak elvben mi is hivatásunk, azonban, ha tekintetbe vesszük a felsorolt tantárgyakat, fölmerül előttünk azon kérdés, vajjon 2 tanév, azaz 20 havi idő alatt (a szüneteket nem számítva) lehetséges-e csak „kombinatív” is azokat előadni? A feleletet e kérdésre megtaláljuk, ha csak egy futólagos pillantást vetünk is a jogakadémiák, vagy ha úgy tetszik, a budapesti tudományegyetem jogi karának érvényben levő tantervére.

Ugyanis az emlékiratban felsorolt tantárgyak a jogakadémiák és az egyetem jogi fakultásának tantervében a teljes jogi tanfolyam idejét igénybe veszik. Midőn e körülményre utalunk, nem szándékozunk javaslatot tenni a tanfolyam meghosszabbítására nézve, csak azon aggodalmunknak adunk kifejezést, hogy a tárgyak ily nagy halmaza és az idő rövidsége közti ellentét, nem fog-e károsan kihatni az értelmi fejlődésre? és vajjon az illetők ily rövid idő alatt elsajátíthatják-e a jogi elméletek tömkelegében azon jártasságot, hogy midőn a gyakorlatra kimennek, az elsajátított elméletet használhassák is, és vajjon a középiskolából a jogakadémia jegyzői tanfolyamára lépő ifjút nem-e a Danaidák hordóltögtetési munkájának végzésére kényszeríti a tárgyak nagy halmaza?

Túl esnek cikkünk keretén, ha a jegyzői tanfolyamra vonatkozólag javaslatokkal lépünk fel. Epp most folyik az ország elsőkelő jogászainak körében a vita: a jogtanítás reformjáról és e vitákon vörös fonálként húzódik végig a panasz, hogy a tanulók túl vannak halmozva és sok oly tárgy tanulását kénytelenek az időt tölteni, melyekből az életben soha semminemű pozitív hasznuk nincsen. Inkább legyen a theoria kevés, de alapos, semmint sok és felületes, mert ekkor könnyen beáll az értelmi chaos, mely nem használ, hanem csak árt.

Továbbá szükségesnek tartanók, ha a jegyzői gyakorlat 3 évben állapítható meg. Az élet a legjobb tanító-mester. S kimondjuk nyíltan, hogy egy ügybuzgó, értelmes községi jegyzőnek — mi-

lyenek Béla király névtelen jegyzője óta egész napjainkig hazánkban mindig voltak, vannak és lesznek, ami mellett az emlékirat is bizonyít — az ilyen jegyzőnek irodájában eltöltött gyakorlatnak több hasznát veszi a jegyzőjelölt és általa a községi közigazgatás, mint a jogakadémiák katedrájáról 20 hónapon át leáradó elméleti bölcseségnek.

Emeltessek azonban bármely irányban és mérvben a községi jegyzők értelmi minősítése, ez eredményében csak a haza üdvére fog válni.

Ezenfelül még kívánatosnak tartjuk, hogy a községi jegyző részére a megélhetés mai viszonyainak megfelelő fizetés biztosíttassék. Mert az anyagi gondoktól ment jegyző községének több szolgálatot tehet, mint a megélhetés nehézségeivel küzdő, sanyaruságok által elgyötört lélek.

Ha majdnem minden község a jegyzői fizetés megállapításánál a minimumot veszi zsinórmértékül, akkor nagyon is elkel e jelenséggel szemben részint a fizetés méltányosabbá tételére, részint a kifizetés pontosságára érdekében egy kis agitáció. Hogy mily szomorú anyagi viszonyokkal küzdenek némely községi jegyzők: arról gyászos képet fest az emlékirat. Ha ezt olvassuk, nem csodálkozhatunk azon, hogy divatba jő a jegyzők közt az irodán kívül is keresni munkát és jövedelmet és működésüknek súlyát a „mellékjövedelem” kiaknázására fektetni.

Ezzel szemben el kell halványodniok az eszményi fogalmaknak a jegyzői hivatásról minden lelkiismeretesség mellett is. Járuljon ehhez egy kis hanyag szellem és ekkor beszélni még valaki a községi jegyzők értelmi színvonalának emeléséről. Ha javadalmazásai továbbra is így maradnak, akkor a nagy reform után is minden meglesz a községjegyzői irodában, mit a törvény követelni fog, csak egy fog hiányozni: a méltóság, mely egyedül avathatja az irodát szentélyé; pedig csak mint ilyen mozdíthatja elő és erősítheti a község fejlődését és virágzását és emelheti azt a köznapi szintvonalára fölé.

A községi jegyző, aki szellemi munkájának aequivalensét megkapja, a midőn az anyagi gondoktól megszabadítja és társadalmi állását az azt megillető tekintéllyel fölruházzák: könnyen rábítható, hogy ne szolgáljon módon, hanem mint az állami közigazgatásnak önzetemes és felelőssége teljes tudatának köréből soha ki nem lépő harcosa végezze teendőit.

Erre fordítandó — nézetünk szerint — a legnagyobb figyelem, hogy így azon tényezők, kik községi közigazgatásunk érdekeit hivatásszerűleg szolgálják, képzett elmével, anyagi gondoktól menten és ebből kifolyólag ihletett ügyszerezzettel és hűséggel szentelhessek magukat azon állami és nagy nemzeti feladatoknak, a melyek működésükhöz fűződnek, hogy sikerrel végezhessek feladataikat és emelni segíthessék a védőgátakat a magyar nemzeti eszme temploma körül, melynek falait annyi mindenféle törekvés hullámai csapkodják.

Lehetetlen azért, hogy a kormány és törvényhozás megnovonja rokonszenvét a községi jegyzők ügyének előmozdításától. Az emlékirat teljesen kimeríti az ügyet s tekintve, hogy a jegyzőknél erre nézve illetékesebb alig van: bizton reméljük, hogy kívánalmak, javaslataik felsőbb helyen kellő figyelemre és méltánylásra fognak találni.

Szilárdan meg vagyunk győződve arról, hogy a magyar községjegyzői kar áthatva feladata súlyos voltától, áthatva az állásával együtt járó nagy felelősség érzetétől, szent lelkesedéssel végzi és fogja végezni minden körülmények között nehéz munkáját s azok, akik ezen minden magasatos célokért hevülni tudó sereg működéséhez reménytel és várakozással tekintenek, reményeikben és várakozásaikban csalódnak nem fognak.

S bár akadnak közöttük olyanok, kik az anyagi világnézet hálójába kerülve, sorsukkal elégedetlenek és annak javulását más utakon keresik; akikkel a sovány díjazás nem egyszer napszámos munkát végeztet; akikre a ma és holnap súlyos gondjai nehezdednek és hivatásuk érzetében látni vélik, hogy a társadalmi létra alsó fokára vannak helyezve és ugyanazért keblükben

a nagy eszmékért való lelkesedés lángja kialvóban van: ámde vannak sokan, a legtöbben, kik bizva a jobb jövőben, szívük teljes melegével, lelkük egész erejével küzdenek azért a nemzeti nagy ügyért, hogy a gondjaikra, vezetésükre bízott község crescat, floreat és kitartóan szolgálják azt az eszményt, mely törekvéseiknek vezérfénye az irodában, az életben és mindenütt és csüggedés nélkül megállanak a mindennapi kötelesség nehéz színterén.

Ez utóbbiak lelkes csoportja köréből származik a méltatott emlékirat, melyet az előadott szempontoknál fogva országos érdekeknek tekintünk.

A becsületes és igaz törekvéshez eredményt és teljes sikert kívánunk.

Don Carlos.

Egy szó a vasárnapi szünethez.

Az összes európai országok, nyelvek és pártok hírlapjai hosszabb idő óta nem foglalkoztak már a vasárnapi munkaszünettel, habár a kérdés helyes megoldása a német császártól — ki azt újabban ismét napirendre hozta — le a legutolsó mesterinasig milliókat érdekel. Mint hírlík, legközelebb a magyar országgyűléshez is törvényjavaslat fog benyújtani e tárgyban. A mennyire azonban annak tartalma a hírlapokból ismeretessé vált, előre mondható, hogy e törvényjavaslatért — mely olyan se hideg, se meleg féle — kevesen fognak lelkesedni. Akarni, akár ugyan valamit, de teljesen színt vallani nem mer; mert vagy biztosítja az állam a teljes és tökéletes vasárnapi szünetet, akikre nézve azt a közérdek megsértése nélkül teheti, vagy pedig egyszerűen nem biztosítja. Helye a kibúvónak itt nem lehet.

Hogy a posta, távirta, vasut és a hajózás összes szolgáltató személyzete vasárnapon szünetet nem tarthat, magától értetik, de oly jeles főnek, mint Baross miniszter, a törvény hozzájárulása mellett könnyű volna módot találni arra, hogy az emberi társadalom e teherhordóinak legalább minden második vagy harmadik vasárnapja szabad legyen.

A nagyszámú kivételekre, melyekben e törvényjavaslat annyira gazdag, hogy tartani lehet, miszerint az eddigi állapothoz képest kevés javulás fog beállni, itt bővebben kiterjeszkedni nem akarunk. De legyen szabad utalunk egy körülményre, melynek a javaslatban ugyszólván nyoma sem észlelhető, jóllehet az államnak a közérdek megsértése nélkül is, arra figyelemmel lenni könnyű volna. Az összes állami és közigazgatási hivatalnokok vasárnapi szünetét értjük.

Mindaddig, míg az állam a saját közlegeinek sem biztosítja törvényesen a teljes vasárnapi nyugalmat, mindaddig nincs joga a vasárnapi szünet betartását az ország többi lakóira nézve törvényileg kimondani. Elégséges volna az említett törvényjavaslatba egy rövid szakasz betöltése, mely körülbelül így hangzanék: „Valamennyi állami és közigazgatási hivatal vasár- és ünnepnapon zárva marad.” Természetes, hogy az igazságszolgáltatás, a közigazgatás és a közbiztonsági szolgálat bizonyos sürgősebb és el nem odázható intézkedéseinek ellátásáról mind e mellett is gondoskodni kellene.

Kimondjuk, hogy itt nem a magas és legmagasabb állami hivatalnokokat tartjuk szemelőtt, hisz ezek úgy sincsenek valami nagyon szigorúan a hivatalos órák által lekötve, de ama szegényebb tollrágóknak, kik egész éven át 8—12-ig és 2—7-ig az íróasztalhoz tapadnak és kiknek a törvény eddig csupán az ünnep délutánját tette szabaddá, ezek számára csakugyan szükséges volna a teljes vasárnapi munkaszünetet biztosítani. Senki se vessen ellenünkbe, hogy hiszen vasárnapon a hivatalos órák betartása úgy sem követeltetik valami szigorúan, mert ez mindig az illető hivatal főnökétől függ, kinek teljesen önkényétől függ, elnézést gyakorolni, vagy nem.

A hivatalnoki kar, melynek érdekében e felszólalás történt, ám szője tovább a kérdést; én a magam részéről csak utalni akartam rá, annak kellő megokolása az érdekeltekre tartozik.

Jausz.

27-én árvaszéki ünnökké és árvaszéki elnökhelyettesé megválasztván, eddig viselt hivatalos állásáról lemondott; minthogy nevezett tanácsnok egyúttal a szintügyi bizottság elnöke is volt, a szintügyi bizottság elnöki állásának betöltése iránt is intézkedés volna teendő.

VIII. A Sikarában létesítendő vendéglő építése a kedvező időjárás folytán vállalkozó által már folyamatba tetetett és az eddigi előrehaladás folytán alapos kilátás van arra, hogy az épület a szerződésben kitett határidő előtt is át lesz a közhasználatnak adható, intézkedtem egyúttal az iránt is, hogy a városi hivatalos helyiségek átalakítása folytán a városbáza udvarán rendelkezésre álló felszer a Sikarában újból felállíttassék, hogy a közönség fogatai számára is kedvezőtlen időjárás esetén menhely biztosíttassék.

IX. Gergurov Milán városi mérnök és Jeney Mihály kir. segédmérnök, mint a laktanya építése, illetve felülvizsgálatánál közreműködött szakértőknek megszavazott jutalom iránt hozott határozat a nagymélt. m. kir. belügyminiszter által helyben hagyván, a városi tanács által a megszavazott összeg ki is utalványoztatott.

Ezek alapján oda terjed kérelmem, miszerint jelentésem tudomásul venni méltóztassék.

2. Gr. Szapary Gyula miniszterelnök úr önméltóságának intézkedése a m. kir. kormány kinevezése tárgyában. Gróf Szapary miniszterelnök úr üdvözlő felirat, Tisza Kálmán volt miniszterelnökhez és belső titkos tanácsoshoz bucsuzó felirat intézkedik.

3. Gr. Bethlen Gábor földmívelésügyi miniszter leirata kinevezése tárgyában. Örvendetés tudomásul vétetik s feliratilag üdvözlöttek.

4. Belügyminiszteri leirat az adófelsőzlamlási bizottság elnökének és helyettes elnökének kinevezése tárgyában. Elnökké Buday József, ny. p. ü. tanácsos, helyettes elnökké Latinovits Pál nevezetett ki. A kinevezés tudomásul vétetik.

5. Belügyminiszteri leirat az éjjeli örök és mezei esőszők iránt alkotott szabályrendelet tárgyában. A mezőrendőri törvény életbe léptéig függőben hagyatik.

6. Vallás- és közoktatásügyi miniszteri leirat özevgy Koczik Pálné 2000 ftos alapítványáról szerkesztett alapító levél jóváhagyása tárgyában. Tudomásul vétetik.

7. Vallás- és közoktatásügyi miniszteri leirat Schäffner József 500 ftos alapítványáról szóló alapító levél jóváhagyása tárgyában. Tudomásul vétetik.

8. Földmívelésügyi miniszteri leirat az állatvásár berendezése tárgyában és Bács-Bodrogh vármegye alispánjának átírata a vármegyei laktanya épületek eladása iránt hozzáintézt megkeresésre. Mielőtt a marhavásár végleges elhelyezése iránt határozat hoztatnék, a laktanyai épületeknek alkuegység útján való megvételére egy bizottság küldeték ki dr. Csikás Benő polgármester elnöklete alatt. A bizottság tagjai: Gergurov Milán mérnök, Falcione Lőrinc és Husvéth István biz. tagok.

9. Honvéd állomás parancsnokság megkeresése a honvédlaktanyabeli kocszim kibővítése iránt. A kocszim szim nem bővítették ki, hanem a városi raktár jelöltetik ki 125 ft évi bérért.

10. Szintügyi bizottság jelentése Halmay Imre szintigazgatónak a szini idény meghosszabbítása iránt beadott kérvénye tárgyában. Miután társulatát az ígért „elsőrendű művész” ekkel nem egészítette ki, az engedély nem adatik meg.

11. Szintügyi bizottság jelentése az eszéki német szintársulatnak szini előadások engedélyezése iránti kérvénye tárgyában. Miután belügyminiszteri engedélyét nem mutatta be, kérelmével elutasítatik.

12. A sikarai vendéglőbérbeadása iránt megtartott árverés eredménye. A vendéglő Pancsits Sándornak adatik ki évi 255 ftért.

13. Schäffner Károly sörházbérlő kérvénye a szerződéses bérszög leszállítása iránt. Az eddigi 1010 ftos évi bér 810 ft-ra szállíttatik le.

14. Városi földek és ugarlegelők bérbeadása iránt megtartott árverés eredménye. Tudomásul vétetik.

15. Közigazgatási bizottság bejelentése az ilészekről igazolatlanul elmaradt tagok iránt. Tudomásul vétetik.

16. Sztaniszi Milosnó szül. Brkits Mária sikarai erdőőr özevgyének kérvénye, temetkezési átalány és nyugdíj utalványozása iránt. 48 ft végkielégítés állapíttatik meg.

17. Pénzügyi és gazdasági bizottság javaslata, a városi boltelhelységek bérbeadása tárgyában. Utasítatik a tanács, hogy a bérbeadó boltokra nézve az árverést tartsa meg.

18. Pénzügyi és gazdasági bizottság javaslata, 1883. évről hátralékos 183 ft 60 kr karbolsav-költségnek behajthatatlanság címén leendő leírása iránt. Leiratik.

19. Fizetésiüveg iránti kérvények. Megadatnak.

Gyümölcsészetünk.

Baja, 1890. márc 25.

Tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapja olvasói már tudomást vehettek arról, hogy Baján gyümölcsészeti egyesület alakult, mely főfeladatául első sorban Baja városa, másodsorban pedig a vidék gyümölcsfaternyésztése és majdan gyümölcstermelése, tehát közgazdasági és közegészségi szolgálatok teljesíthetése végett, minden önző cél kizárásával alakult.

Az eszme főképviseelője, az úgy kezdeményezője és — áldozatok árán is — istápolója Drescher Rezső ügyvéd, ki oly anyaghalmazzt gyűjtött össze nemcsak írásban, hanem a gyümölcsternyésztés tanulmányozása végett tett utazásaiban is, hogy a sikerben kételkedni csaknem lehetetlenség volt, különösen midőn az egylet elnökévé Szabó Alajos ügyvédet az ő bőséges gyakorlati tapasztalataival és Baja város tanácsát az ügynek megnyerni sikerült.

Már rövid idővel az alakulás után igen élénk tevékenység indult meg az egylet kebelében s a buzgó kezdeményező tolla hamar lerakta azon elveket, föltételeket, amelyek figyelembe vételével,

illetve betartásával az egylet a város által fenntartott, de most rendkívül elhanyagolt állapotban levő kertek kezelné, ha átveszi, gondozza, fejleszti, hogy egy néhány év múltán már sokkal nagyobb számban és megbízható fajgyümölcsfát bocsátásán a közönség rendelkezésére.

Nem céloim itt azon haszonról szólni, mely az egylet tevékenységéből, úgy amint megalakult és munkához fogott, úgy a város, mint esetleg a vidék közönségére is háromolhatna, a már működő egylet tevékenysége által, hanem az egylet működése által eddig elért célok és a jövőben való reményét öhajtom e lap olvasó közönségével megismertetni.

Az egylet és a városi tanács egyetértő, és az egy célt ugyanazon eszközökkel, ugyanoly módon a legbiztosabban elérni akarni látszó törekvése a legszebb reményekre jogosított. Így elérte az egylet, hogy a városi tanács véleményezése alapján a képviselői közgyűlés nemcsak a kertek a benne levő hiányos fölszereléssel 10 évre díjtalanul az egylet alapszabályszerű céljaira átadni határozta, az egylet memorandumszerű kérvényében foglalt feltételek alatt, hanem felhatalmazta a tanácsot egyszerűs mind, hogy a kért beruházásokat eszközölje. Ugyanezen közgyűlési határozat a faiskola-telep eddigi fenntartási költségeit az egyesület részére is megszavazta, biztosította.

Természetes, hogy e lépést bizottságok kiküldése és leltározás követte. Midőn a hivatalos átadás is megtörtént már s az egylet a maga emberségére kezdett dolgozni, az egylet által készített és a tanácshoz hozzájárulás végett beterveztett szerződés-javaslat egy összecirkalmazva érkezett a tanácsból az egylet bizottságához, hogy ez azt elolvasni nem tudván, kérte a tanácsot, hogy ő készítene egy szerződés-javaslatot.

És megtörtént! A tanács az egylet kérvényére hozott közgyűlési határozattal szemben is oly szerződést adott át az egyletnek elfogadásra, hogy az egylet ezzel önmagát mélyen lealázná, anyagilag a legnagyobb veszély és legfolyosabb, esetleg tán elviselhetlen megterhelhetésnek tenné ki egyrészt, másrészt pedig annyira kiszolgáltatná magát, kerti, sőt az egész gyümölcsfaternyésztés sikerét nemcsak a tanácsnak, hanem a polgármesternek épügy, mint a gazdasági tanácsosnak is.

Vagy nem a közgyűlési határozat ignorálása-e a beruházásokat a szerződésben úgy ígérni: „amennyiben ez idén lehetséges”. Hisz minden s mindenkor lehetséges, csak akarni és tudni, vagy képesnek lenni kell. E kettő közül a lehetőséghez melyik hiányzik a tanácsnál? Vagy a kertész és segédkereszt átadja a tanács az egylet rendelkezésére, ha „az utak, utcák és köztereken végzendő kertészi teendők tekintetében szabad rendelkezési jogát fentartja” akkor, amidőn nem is kell malicia ahhoz, hogy a kért legsürgősebb munkálatai közepett a városnak legyen szüksége a kertészekre, a kert pedig így azok nélkül maradjon. És hol akadhat becsületes szándéku testület vagy magános egyén, aki oly szerződést is aláír, amely ily kikötést tartalmaz: a város a díszfákból, eperfákból és cserjékből, és amennyiben a város az utcákon, köztereken vagy magánbirtokán gyümölcsfákat ültetne, a gyümölcsfákból is a város szükségletét a városi tanács, vagy a polgármester, vagy a gazdasági tanácsnok utalványára díjmentesen tartozik kiszolgáltatni. Pedig a városnak sok száz holdra menő magánbirtoka van!

A tanács azt is kiköti a szerződésben, az egylet fölé helyezett vegyes bizottság rendelkezéseinek az egylet magát feltétlenül alávesse, mert különben és még más esetben is jogában volna a városnak a szerződést „egyoldalulag felbontani és a kertet önhatalmulag birtokába visszavenni” (!).

Ugy föltétlenül odavetve, amint a tanács tevé, azon rendelkezés sem fogadható el, hogy a kertnek a város birtokába visszaadásakor leltárilag megállapított hiányokért az egylet teljes kárpótlást adni, sőt a várostól igénybe vett beruházási költségeket is megteríteni köteles, ellenben a saját beruházásaiért semmiféle körülmények között kárpótlásra igényt nem tarthat.

Ezek a tanács feltételei — Baja város tanácsáé, egy tisztán a város és lakossága materiális és egészségéi érdekeit szíven hordó, ennek istápolhatásáért alakult, saját tagdíjait, különösen pedig szellemi és erkölcsi erejét ezért, a köznek rendelkezésére bocsátani kész egylettel szemben. Igen, a városi tanács, egy erkölcsi testület, egy magasabb lény és nem az adósától sem tökélt, sem kamatokat, hanem tán csak ígéreteket kicsikarni képes uszorás feltételei! Ha az egylet elfogadná, a legméltóbban beigazolná, hogy csakis ily feltételek illenek hozzá. De erre nem képes. Nem is tette.

Ez elsomorító, az öngyilkossághoz hasonló ezen tény feletti bankodásból azonban felvert benünket az eszme előharcosa és gondolkozásra ajánlá, hogy ha nem sikerülne a várossal méltá-

nyos feltételek mellett szerződni, ne oszoljunk fel, hanem szerezzünk telket, telepítsük azt: ő hiszi, hogy így a magunk erejéből többre menendünk, szabadabban lélekezhetünk, mint a város — segítségével.

Nágel Nándor.

Naptár.

Április.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
1 Kedd	Hugó	Hugó	20 Sab. v.
2 Szer. P. Ferenc.	Amália	Amália	21 Jakab ad.
3 Csüt. N. Csütört.	† N. Csütört.	† N. Csütört.	22 Vavul á. v.
4 Pént. N. Péntek	† N. Péntek	† N. Péntek	23 Nikon

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Helyettesíti:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

Bezdánban a „Kovács”-féle kávéház f. évi Szent-György napjától 2 év és 8 havi időtartamra bérbe adandó. Bővebb felvilágosítást a tulajdonosnál, Csirszka Konrádnál nyerhetni.

Husvétra

legszebb meglepetés egy életnagyságu krétarajz

arckép

fénykép után.

E képek élethűek, kellemesek, tartósak és divatosak, a legnagyobb uri körökben. — Különösen figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek, megkülönböztetéstől mások krétarajzaitól, melyek még eddig csak kezdetleges utánzások.

Vidékre egy fénykép és 2 forint előleg beküldése mellett, utánvétellel a legpontosabban kiszolgálok. Egy mellkép ára 8 forint, térkép 20 ft. Műterem: Matzitz Gusztáv ur házában, a „Tigrishez” címzett vendéglőben.

Tisztelettel

GAÁL BALÁZS,

arcképfestő.

2—1

1710. szám.

kig. 1890.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye hódásági járásához tartozó 3200 lelket számláló, kizárólag német lakosságú Karavunkova községben a községi orvosi állomás üresedésben lévén, arra az 1886. évi XXII. t. c. 82. §-a alapján pályázatot nyitok. Felhívtnak tehát a pályázni kívánók, hogy az 1876. évi XIV. t. c. 143. §-a értelmében felsezert kérvényeiket hozzám 1890. évi április hó 24-ig nyújtsák be.

A választási határnap a kérvények beérkezése után fog kitűzteni.

A községi orvos javadalmazása a következő:

1. Képzésköltsége egy évre 600 ft.
2. Látogatási díj nappal 40 kr, éjjel 1 ft.
3. Orvosi rendelőny irásáért 20 kr.
4. Az orvos lakásán eszközöndő orvosi vizsgálólátér 20 kr.
5. Halott szemléért 20 kr.

Ezenkívül a megválasztandó orvos jogosítva van kézi gyógytárt tartani.

Kelt Hódásghon, 1890. évi március hó 18-án.

Vissy József,

főszolgabíró.

3—3

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az apatini kir. kincstári uradalom végrehajtatónak Lukits Zária végrehajtást szenvedő elleni 20 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék, (a zombori kir. járásbíró) területén lévő, ó-sztapáron fekvő, az ó-sztapári 5. sz. tjkben foglalt és Lukits Zária nevében álló 5. hrsz. 42. ö. i. sz. ház és btelekrek az árverést 482 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi június hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Ó Sztapár községében meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri redelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1890. évi március hó 10-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

